

POLSKO-CZESZOSŁOWACKA

BIULETYN

INFORMACYJNY

Dnia 3 I 88r. Karta 77 wydała oświadczenie wzywające do powszechnego poparcia, znajdującego się w tragicznej sytuacji, narodu rumuńskiego.

W oświadczeniu zaproponowano, aby 1 lutego 1988 r. we wszystkich krajach odbyły się publiczne demonstracje i pikiety pod ambasadami Rumunii oraz zaapelowano o powszechną akcję interwencyjną światowej opinii publicznej przeciwko drastycznym posunięciom władz rumuńskich, spychającym społeczeństwo Rumunii poza nawias cywilizowanej egzystencji.

Poniżej drukujemy apel "Solidarności Polsko-Czechosłowackiej" dotyczący tej sprawy.

APEL "SOLIDARNOŚCI POLSKO - CZESZOSŁOWACKIEJ"

Wzywamy wszystkich do czynnego poparcia inicjatywy Karty 77 na rzecz solidarności z narodem rumuńskim.

Rumuni żyją obecnie w tragicznych warunkach ekonomicznych i społecznych, urągających podstawowym wynomom cywilizowanego świata. Dyktatorskie władze współczesnej Rumunii krwawo tłumią wszelkie przejawy buntu ze strony doprowadzonej do rozpacz ludności. Wydarzenia w Braszow dowiodły, iż władze nie zamierzają zmienić swojej polityki, godzącej w biologiczne podstawy narodu.

Wzywamy do pikietowania ambasady rumuńskiej w dniu 1 lutego 1988 roku, Dniu Międzynarodowej Solidarności z Narodem Rumuńskim.

Wzywamy niezależne organizacje w Polsce do czynnego wsparcia międzynarodowych działań na rzecz pomocy narodowi rumuńskiemu.

Solidarność
Polsko-Czechosłowacka

Wrocław, 13.01.1988 r.

Publikujemy poniżej tekst rzecznika "Solidarności Polsko-Czechosłowackiej" w Pradze, Anny Sabatovej, przesłany do Budapesztu na Seminarium, zorganizowane przez węgierskich działaczy opozycyjnych wspólnie z Europejską Siecią na rzecz Dialogu Wschód-Zachód w listopadzie 1987 r. Na to seminarium przesłane zostały również uwagi SP-Cz ze strony polskiej/jednak ze względu na objętość, polskiego tekstu nie będziemy publikować/.

Redakcja

INFORMACJE O SOLIDARNOŚCI POLSKO-CZESZOSŁOWACKIEJ

Chcielibyśmy poinformować Seminarium Budapeszteńskie o działalności niezależnej grupy "Solidarność Polsko-Czechosłowacka". Przypuszczamy bowiem, że owa działalność nawiązuje

do Waszej dyskusji o "społecznych celach i perspektywach europejskiego ruchu demokratycznego".

Grupa ta działa nieformalnie po obu stronach granicy polsko-czechosłowackiej.

kiej już kilka lat. Jej działacze w Polsce wywodzą się głównie ze środowiska NSZZ Solidarność, a także spośród członków ruchu Wolność i Pokój. Ze strony czechosłowackiej angażują się w tej pracy głównie, choć nie wyłącznie, sygnatariusze Karty 77. Istnienie grupy oraz zakres jej działalności zostały podane do publicznej wiadomości dopiero 6.07.1987. Dokonał tego Krag Przyjaciół "Solidarności Polsko-Czechosłowackiej", utworzony przez 33 niezależnych działaczy z obu krajów, ludzi znanych i ludzi będących przedstawicielami niektórych mniejszych bądź nowych inicjatyw niezależnych. Krag opublikował również adresy kontaktowe dwóch osób, które przekazują grupie SP-Cz informacje i które także publikują informacje tej grupy. Są nimi:

Anna Šabatova, 12 000 Anglika 8,
Praž 2
tel. ++422 22-19-573

Józef Pinior, Piastowska 37/8
Wrocław
tel. ++871 21-37-94

Działalność grupy SP-Cz rozwinęła się w stopniu szczególnym w ostatnich dwóch latach. Przedtem, zwłaszcza w okresie stanu wojennego w Polsce, ograniczała się często do wymiany podstawowych informacji, niektórych periodyków i do sporadycznych wzajemnych odwiedzin.

Obecnie zajmujemy się wymianą niezależnej prasy, z której później niecenzurowane czasopisma po obu stronach granicy czerpią informacje i materiały. Rzecz dotyczy przekładów dzieł literackich, artykułów publicystycznych, wywiadów i krótkich wiadomości.

Czechosłowackie czasopisma niezależne, np. Komentarze, Revolver Revue /nr 8/ jest w znacznej mierze poświęcony tej właśnie problematyce, Prasske Komunikace i in. obok informacji o Karcie 77/Infoch/ publikują materiały z polskiej prasy niezależnej.

Wyrazem współpracy niezależnych ruchów w obu krajach bywają również wspólne oświadczenia z okazji ważnych wydarzeń. Do tradycji minionych lat nawiązywało spotkanie na granicy polsko-czechosłowackiej w sierpniu 1987, przygotowane przez SP-Cz, w którym wzięło

udział około 20 osób. W czasie tego spotkania sformułowaliśmy komunikat o naszych wspólnych zamierzeniach i celach. Napisaaliśmy też list do profesora Andrieja Sacharowa. Do dyspozycji jest również film video utrwalający nasze rozmowy. Przedstawiciele niezależnego ruchu w Polsce i Czechosłowacji złożyli swoje podpisy pod tzw. Memorandum Wiedeńskim z listopada 1986, nad którego powstaniem pracowała Europejska Sieć na rzecz Dialogu Wschód-Zachód oraz pod oświadczeniem z okazji trzydzistelecia Rewolucji Węgierskiej.

Solidarność polsko-czechosłowacka przejawiała się szczególnie w przypadku Petra Pospichala, jednego z głównych uczestników naszej grupy, który został uwięziony i obwiniony właśnie za tę działalność. Dzięki ogromnej solidarności został on po 4 miesiącach zwolniony z więzienia w maju 1987, przy czym właśnie w Polsce protestowano na rzecz Petra najliczniej i najintensywniej.

Poszukiwanie wspólnego języka i rozszerzenie wzajemnego poznania umożliwiły zapewne również nowy film video, który wyprodukowaliśmy w Czechosłowacji przy technicznej pomocy East European Cultural Foundation z Londynu. Organizacja ta, wspólnie z Pallach Press, często pomaga nam koordynować różne akcje w skali międzynarodowej. Film zawiera wywiady z ośmioma członkami Kręgu i grupy SP-Cz, którzy zastanawiają się nad znaczeniem i dalszymi perspektywami niezależnych kontaktów czechosłowacko-polskich. Wspólną działalność staramy się poszerzyć o kolejne dziedziny. Przykładem może być wspólna manifestacja ekologiczna na granicy pod hasłem "Ratujmy Karkonosze", której zasięg został jednak znacznie ograniczony w wyniku interwencji milicji.

Pragniemy Was zapewnić, że zarówno w Czechosłowacji, jak i w Polsce istnieje zainteresowanie podobnymi kontaktami i współpracą z niezależnymi inicjatywami i grupami w innych krajach.

Utrzymujemy już od dłuższego czasu pewne kontakty, szczególnie z przyjaciółmi z NRD i Węgier.

10 XI 1987

Anna Šabatova

KRĄG PRZYJACIÓŁ "SOLIDARNOŚCI POLSKO-CZECHOSŁOWACKIEJ"

/Wspólne oświadczenie działaczy ruchów i inicjatyw niezależnych w Polsce i Czechosłowacji dotyczące działalności "Solidarności Polsko-Czechosłowackiej./

W tym roku upłynie dziewięć lat od pierwszego spotkania sygnatariuszy Karty 77 z członkami ówczesnego Komitetu Obrony Robotników /KOR/, późniejszymi działaczami "Solidarności". Rozpoczęta wówczas współpraca była kontynuowana mimo częstych ataków aparatu represji w obu krajach, takich jak związane z kontaktami między KOR-em a Kartą 77 uwięzienie Jaroslava Sabaty i postępowanie karne wobec Tomasza Petrivego, jak i obecnie uwięzienie za rozwijanie współpracy czechosłowacko-polskiej Petra Pospichala. Ważnym przełomem w naszych kontaktach było założenie grupy współpracy, działającej zarówno w Czechosłowacji, jak i w Polsce, grupy, która w roku 1981 przyjęła nazwę "Solidarności Polsko-Czeska".

Jako uczestnicy różnych inicjatyw, ruchów i działań niezależnych chcemy tym oświadczeniem podkreślić bardziej publiczny charakter prac tej grupy, która od tej pory przyjmuje nazwę "Solidarność Polsko-Czechosłowacka". Wyrazem naszego uznania i pełnego poparcia dla prac tej grupy, a także deklaracją gotowości współpracy z jej członkami w celu pogłębiania niezależnych polsko-czechosłowackich kontaktów jest Krąg Przyjaciół "Solidarności Polsko-Czechosłowackiej", który niniejszym proklamujemy.

Ugrupowanie "Solidarność Polsko-Czechosłowacka" jest, podobnie jak dotychczas, autonomiczną grupą działania, niezależną od istniejących ruchów i inicjatyw społecznych. Obszarem jej działalności jest wymiana informacji, doświadczeń, wydawnictw niezależnych oraz koordynacja najróżniejszych inicjatyw międzynarodowych. Wszystko to "Solidarność Polsko-Czechosłowacka" realizuje w ramach szerszych kontaktów między ugrupowaniami niezależnymi w krajach bloku wschodniego, mających na celu rozwój współpracy w tej części Europy i na całym świecie. Dla ułatwienia komunikacji i koordynacji publikuje się dwa adresy ludzi, którzy przekazywać będą informacje dla "Solidarności Polsko-Czechosłowackiej", a z drugiej strony podawać będą do wiadomości publicznej informacje tego ugrupowania. Są to: Anna Sabatova, Anglicka 8, 12000 Praha 2 - Vinohrady, tel. ++422/22-19-573 Józef Pinior, Piastowska 37/8, Wrocław, tel. ++871/21-37-94

W Pradze, Wrocławiu, Warszawie i Brnie, dnia 6 lipca 1987 r.

/Dołączone do nazwisk sygnatariuszy tego oświadczenia nazwy ruchów, inicjatyw itp. służą jedynie orientacji, nie oznaczają, że całe ruchy, inicjatywy itp. się z nim utożsamiają./

Václav Benga, Egen Bondy, Petr Cibulka/samizdat muzyczny/, Ján Černo-gurský, Jiri Dienstbier, Lubos Dobrovský, Miklos Duray/Komitet Obrony Praw Mniejszości Węgierskiej w Czechosłowacji/, Miroslav Kusy, Ivan Lamber, Ladislav Lis/sastepca przewodniczącego FIDH - Międzynarodowej Federacji Praw Człowieka/, Vaclav Havel, Vaclav Malý, Lenka Müllerova -Mareckova, Frantisek Starek/Vokno/, Jaroslav Sabata, Milan Simecka, Petr Uhl/Informace o Charte 77/, Josef Vohryzek.

Leszek Budrewicz, Zbigniew Bujak, Andrzej Drawicz, Andrzej Falkiewicz, Władysław Frasyniuk, Zbigniew Janas, ks. Leon Kantorski, prof. Jan Kiela-nowski, Jacek Kuroń, Barbara Labuda, Jan Józef Lipski, Jan Lityński, Zbigniew Romaszewski, Bohdan Skaradziński, Eugeniusz Szumiejko, Henryk Wujec.

OBSŁUGIWAŁEM ANGIELSKIEGO KRÓLA

Bohumila Hrabala

już u kelpoterów - tylko 500 zł.

18.06.1987

DO Tymczasowej Rady NSZZ Solidarność

Dzięki solidarności wielu ludzi z mojego i Waszego kraju, oraz z innych państw, zostałem zwolniony z więzienia 18 maja. Postępowanie karne nadal trwa, ale wierzę ciagle, że śledztwo w mojej sprawie zostanie umorzono, a wszystkie zarzuty odwołane.

Dziękuję Wam za poparcie wyrażone poprzez protest, który skierowaliście przeciw mojemu uwięzieniu. Protest Wasz był nie tylko jednym z działań, które doprowadziły w końcu do mojego uwolnienia, ale także był wyrazem szlachetności celów Waszej organizacji związkowej, która nosi tak znaczącą nazwę.

Solidarność, w jej potocznym sensie, musi przekraczać granice, które istnieją między ludźmi. Jeśli uda się jej przekroczyć i granice między państwami, wzbudzi tym samym w obecnej dobie nową i poważną nadzieję dla wszystkich ludzi dobrej woli po obu stronach granicy, zarówno dla nas, jak i dla Was.

Przekażcie, bardzo Was proszę, moje podziękowania wszystkim uczestnikom Waszych niezależnych organizacji, którzy starali się o moje uwolnienie - czy to przez przysyłanie pozdrowień do więzienia, apeli do ozechoskowackich urzędów, publiczne informowanie o moim przypadku, czy chrześcijańską modlitwę i pamięć. Jestem przekonany, że dzięki wzajemnej i wspólnej solidarności możemy osiągnąć zwolnienie dalszych więźniów, którzy dla naszych wspólnych ideałów są i będą gotowi poświęcić własną wolność. Dzięki tej solidarności możemy stopniowo wspólnie stworzyć sytuację, kiedy pojęcie więzienia politycznego stanie się pojęciem historycznym.

Petr Pospichal
Arbesova 6
63800 Brno

PRZYKŁAD SEKCJI JAZZOWEJ

1 stycznia br. wyszedł na wolność Karel Šrp, ostatni z siedmiu aresztowanych we wrześniu 1986 r. członków kierownictwa Sekcji Jazzowej Praskiego Oddziału Związku Muzyków. Warto przypomnieć najważniejsze fakty z toczącej się od 1971 r. historii praskiej Sekcji Jazzowej, bowiem w porównywanym po 1968 r. do pustyni pejzażu czeskiej kultury, Sekcja stanowiła oazę.

Zasadniczym nurtem działania praskich jazzmanów było organizowanie koncertów, a przede wszystkim Praskich Dni Jazzowych, podczas których prezentowano głównie młodą, awangardową muzykę. Sekcja animowała również działania plastyczne i teatralne. Aby nie utracić całkowicie kontaktu z rodzimą i światową sztuką współczesną, pranie założyli własne wydawnictwo - "JAZZPETER", w którym ukazywały się teksty literackie/poezja rockowa, teksty Lennona, powieść Hrabala/, a także analizy i prace teoretyczne, traktujące o awangardowych nurtach sztuki współczesnej.

Różnorodna i kłamiąca sztampa oficjalnej kultury aktywność zdobyła

Sekcji kilkadziesiąt tysięcy członków i współpracowników. Takiego łamania państwowego monopolu na kulturę komunistów nie mogli zdzierżyć. Po wielu szykanach administracyjnych, żywo przypominających próby likwidacji naszego Teatru Ósmego Dnia, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych rozwiązało w styczniu 1985 r. cały Związek Muzyków, do którego należała Sekcja. Jej członkowie nie przyjęli tej arbitralnej decyzji do wiadomości i działali nadal, mimo represji i trudności materialnych.

2 września 1986 r. aresztowano sześć członków rady SJ, pod zarzutem prowadzenia nielegalnej działalności gospodarczej/to też znamy z naszego podwórka/. Opinia publiczna zareagowała na ten gwałt bardzo ostro, co jak się wydaje, zaskoczyło władzę Czechosłowacji, przyzwyczajoną raczej do bierności społeczeństwa. Wystarczyło powiedzieć, że pierwszy protest podpisał w Pradze dwa tysiące ludzi. Odezwali się także zachodni intelektualiści i wybitni muzycy. M.in. przewodniczący Międzynarodowej Federacji Jazzowej Charles Alexander nie uznał rozwiązania Sekcji, protestowali pisarze, np. Graham Greene, William Golding, Arthur Miller, William...

Styron, Jehn Updike, Adam Zagajewski, muzycy Dave Brubeck, Gil Evans, Phil Collins i Yehudi Menuhin.

Mine to sąd rejonowy Praga 4 skazał 11 marca 1987 r. Karela Šrpa na 16 mies. aresztu, Vladimira Kourila na 10 mies., Josefa Skalnika na 10 mies. w zawieszeniu na 3 lata, oraz Ľestimira Hunata i Tomasa Krivanka na kary po 8 mies. aresztu w zawieszeniu na 2 lata. Milosa i Vlastimila Drdów wyłączono ze sprawy ze względu na zły stan ich zdrowia. Po ogłoszeniu wyroku kilkuset przyjaciół skazanych długo skandowało "hańba, hańba...". Skazujący wyrok jest nie pierwszą i nie ostatnią zapewne moralną klęską czeskiego wymiaru sprawiedliwości, ale jego stosunkowa - jak na praktykę - załgodność, jest mimo wszystko sukcesem solidarnej akcji wolnej opinii publicznej. /Szkoda, że zabrakło w niej

głosu polskich jazzmanów./ Największe jednak zwycięstwo odnieśli sami oskarżeni, którym udało się obronić niezależność twórców i, dzięki swej postawie, rozbudować stworzony przed aresztowaniem ośrodek niezależnej kultury. Już po procesie, na przykład, powstało pismo i wydawnictwo "Jazz Stop", niewiązujące do działalności Sekcji.

Nasi czescy przyjaciele nie rezygnują jednak z oficjalnego działania. W październiku ubiegłego roku Vladimír Kouril, Ľestmír Hunat, Tomáš Krivánek, Jozka Skalník i Jiri Exner powołali komitet założycielski Towarzystwa Muzyki Jazzowej w Unii z Kulturą Światową - UNIJAZZ i czekają na rejestrację. Powodzenia.

Jot.

PRZEGLĄD CZASOPISM

"Kritický sborník" - ukazujące się od 7 lat pismo społeczno-literackie. W nr 1/1987 /A4, maszynopis, 108 stron/ m.in. wykład Cz. Mikošasza przygotowany na konferencję o kulturze Środkowej Europy w Uniwersytecie w Michigan, Rudolf Stary - o filmach: "A statek płyń" Felliniego i "Carmen" Saury, "Paryski dziennik" - Jana Vladislava, "Krytyk Josef Vohryzek" - Fr. Kautman "Podziw wiedeńskich krytyków" - Caruso.

"Sborník historický" - pismo praskich historyków wychodzące od 10 lat. W nr styczniowym z 1987r. /A4, maszynopis, 174 strony/ m.in. studium Hany Majdrowej "Międzynarodówka Komunistyczna a KPCz w latach 1921-1923", wspomnienia wojenne z lat 1938-1945 - Heda Kaufman, uwagi na marginesie dwóch prac o powojennej socjaldemokracji, ankieta skierowana do czytelników pisma.

"Střední Evropa" - przegląd historyczno-filozoficzny. W nr 7/1987 /A4, maszynopis, 148 stron/ m.in. tłumaczenie tekstu Gerharda Wilflingera pt. "Państwowy naród a naród kulturalny" z podtytułem "Wspomnienia o Europie Środkowej", uwagi o "Światowej rewolucji" Masaryka, wspomnienie Petra Pitharta o wybitnym czeskim historyku Josefie Pekaru, artykuł o tzw. "nowej filozofii czeskiej", wstęp Jana Patocky do niemieckiego wydania książki Jaroslava Durycha pt. "Boża tęcza".

"Diskuse" - "teoretyczno-polityczny nieregularnik". W nr 35/87r. /A4, powielane na kserografie, 20 stron/ m.in. "Połączymy się" - Ľestmír Císara, list do MSW CSRS - J.Sabaty, "Sierpniowy sen" - P.Uhla, "Kilka uwag do powyższych tekstów" - V.Tesarovej.

"Komentáře" - pismo społeczno-polityczne wychodzące od 3 lat. W nr 9/1987 /A4, ksero, 124 strony/ m.in. przypomnienie ustawy o przedsiębiorstwie z 1968 r., "To niech już będzie socjalizm" Jugija Orkova, relacja z podróży do Moskwy Michala Reimana, wystąpienie Milosa Kopeckiego na zjeździe artystów teatru oraz Lubomira Feldka na zjeździe pisarzy, reportaż E. Janoucha "P.F. 1987r.", korespondencja "Sekcji Pokojowej SZM" z Lublany z Kartą 77.

"Fragment" - słowackie pismo literackie. W nr 2/1986/A4, maszynopis, dużo straciło i grafiki na dobrym i bardzo dobrym poziomie edytorskim, ok. 100 stron/ m.in. opowiadanie Dominika TatarkijNavravyckij, tłumaczenia artykułów poświęconych zmarłej w 1986 r. egipskiej surrealistce Joyce Mansour i jej poezje, artykuł R.Šeksteina o węgierskim poecie, malarzu, krytyku i

wydawcy Lajosa Kassaku, Ivan Divis pisze: Jakubie Demlu, recenzje z trzech wystaw artystów malarzy - Renovskiego, Fucika i Gazovica, odpowiedzi szluka-
czy na noworecenzję ankietę RWE na temat "Co was zainteresowało w krajowej literaturze" z dowcipnym komentarzem "P".

"Prážke komunikace" - czasopismo literackie. W nr 1/2 z 1986 r. /A4, maszynopis, 172 str./ m.in. tłumaczenia Claude Tresmontanta, Jacquesa Maritaina, Elie Wiesela, Czesława Wykossa oraz fragmenty "Przewodnika po życiu i dziele Josefa Vachala" - Jiriho Olisa, "Wykupienie poezji" - Tomasa Venclovy, "Fajka Stalina" - krytyka prozy Milana Kundery - Ladislava Jehličky, wiersze Karola Doležala.

"Ze sásuvky a z bloku" - czasopismo społeczno-polityczne. W nr 12/1987 /A4, maszynopis, ok. 100 str./ m.in. "Przebudowa czy przestrojenie" - AZ, "Wróćmy z obłoków na ziemię" - Milana Hübla, "Praska Wiosna 1968 a radziecka przebudowa" - Z. Jicinsky, "O początkach reżimu kultu jednostki w ZSRR" - L. Kohouta, Jiří Ruml o zmarłym gen. Sachserze, list byłego prorektora Wyższej Szkoły Ekonomicznej, obecnie kierowcy buldożera, docenta inżyniera R. Zukala do rektora Uniwersytetu Karola w Pradze.

UWAGA!

Wszystkie redakcje zainteresowane otrzymaniem tłumaczeń materiałów z w/w czasopism prosimy o kontakt za pośrednictwem przedstawicieli "Biuletynu".

INFORMACJE.....

Nowymi rzecznikami Karty 77 na rok 1988 zostali: STANISLAV DÉVATÝ, MILOŠ HAJEK, BOHUMIL JANAT.

56 katolików z Czech, Moraw i Słowacji wysłało 1.10.87 r. list do Sekretarza Generalnego ONZ J.P. de Cuellar, w którym wyrażają bolesne zaskoczenie faktem, że ONZ przyznała odznaczenie za pracę dla pokoju stowarzyszeniu katolickich duchownych "Pacem in terris", w którym zorganizowana jest lojalna wobec komunistów część księży katolickich w Czechosłowacji. W liście znajdujemy następującą ocenę stowarzyszenia: "nie robi nic dla współwierznych, ani dla współobywateli będących w potrzebie, przeciwnie, ich problemy ignoruje i zataja. Żyje w konflikcie z własnym Kościołem, dlatego że jest u nas instrumentem rozdarcia Kościoła Katolickiego. Żyje w konflikcie z własnym narodem, dlatego że jest częścią "fasady posłuszeństwa", która ma ukrywać nienajlepszy stan społeczeństwa Czechosłowacji oraz przejawy nowego głębokiego moralnego, politycznego, gospodarczego i ekologicznego kryzysu"

Opinia publiczna w Czechosłowacji poruszona została faktem zamordowania 7 X 87 r. ks. STEFANA POLAKA, proboszcza parafii Borovce k/Trnavy. Notatka o tym znalazła się również w Tygodniku Powszechnym z dnia 22 listopada 1987 r. Do tej pory, mimo zakrojonej na ogromną skalę akcji czechosłowackiej milicji, nie udało się znaleźć sprawców, ani określić motywów zbrodni. Na podstawie posiadanych informacji członkowie VONS-u/Komitetu Obrony Nie-sprawiedliwie Prześladowanych/ zgodnie uznali za mało prawdopodobne polityczne podjęcie śmierci ks. Polaka. Sprostowania wymaga również podana przez Tygodnik Powszechny końcowa część notatki. Ks. Polak należał do "Pacem in terris", choć od pewnego czasu nie uczestniczył w pracach tej organizacji.

Fundacja Karty 77 w Sztokholmie 22 lipca 1987 r. oznajmiła, że nagrodę im. Jarosława Seiferta otrzymał czeski pisarz Ludvík Vaculík za swoją twórczość publicystyczną, a głównie felietony. Nagroda, poza kwotą ok. 50. tys. koron szwedzkich dla autora, przewiduje subwencję, dzięki której zostanie wydana książka laureata w jednym z wydawnictw emigracyjnych. Nagroda Seiferta przyznawana jest od dwóch lat. W 1986 r. otrzymał ją słowacki pisarz Dominik Tatarka.

Od 1986 r. dwa paryskie emigracyjne czasopisma "Zeszyty Literackie" i "Svedectvi" przyznają nagrodę im. Jiříego Lederera. W 1986 r. przyznano ją polskiemu bohemistcie i tłumaczowi Andrzejowi Jagodzińskiemu. W zeszłym roku otrzymał ją 27-letni robotnik z Brna - Petr Pospíchal, który od stycznia do maja 1987 roku był więziony za swoją działalność w "Solidarności Polsko-Czechosłowackiej".

Podczas swego pobytu w Pradze przewodniczący Klubu Pisarzy Estońskich Arvo Valton spotkał się z Vaclavem Havlem. Estoński pisarz został wylegitymowany i spisany przy wejściu do domu Havla. Oba pisarze, w obecności przyjaciół, dyskutowali przez kilka godzin o problemach literackich, kulturalnych i politycznych. A. Valton podczas pobytu w Pradze udzielił trzech wywiadów - oficjalnemu tygodnikowi "Tvorba" oraz dwóm czasopismom nieoficjalnym.

W dniach 25-26 września 1987r. brutalna interwencja policji nie dopuściła do spotkania sympatyków muzyki punk w Příbrami, Bratysławie i w Krupce koło Teplic. W Příbrami funkcjonariusze milicji wyrzucili 30. punków z restauracji, następnie wszystkich wylegitymowano, jednego, który spytał co to ma znaczyć, pobito. W Bratysławie dziesiątki ludzi zostały zmuszone do stania przy ścianie z rękami podniesionymi do góry. Nie zezwolono im nawet na załatwienie potrzeb fizjologicznych. Niektórzy z punków zostali pobici i obrabowani z pieniędzy, złotych koleczyków itp.

Po paru latach rozmów i konsultacji CSRS i RFN podpisały w październiku 1987 r. porozumienie o współpracy w dziedzinie ochrony środowiska. Bawaria jest krajem najbardziej narażonym na substancje toksyczne przedostające się z czechosłowackich zakładów. W wyniku umowy Czechosłowacja otrzymała z RFN znaczną pomoc w postaci sprzętu i urządzeń niezbędnych dla ratowania powietrza, wód i gleby. Niemcy Zachodnie uzyskują możliwość obserwacji sytuacji ekologicznej na szczególnie zagrożonych terenach w Czechosłowacji.

W lipcu 1987 r. Czechosłowacja podpisała podobne porozumienie z Austrią. Położono w nim szczególny nacisk na ochronę powietrza i zagrożonych lasów.

/Przeciek 6/87/

Od kilku miesięcy trwają trójstronne rozmowy między Polską, NRD i CSRS, po których oczekuje się podpisania umowy o współpracy w dziedzinie ochrony środowiska. We wrześniu SP-Cz zorganizowała demonstrację ekologiczną na granicznej Drodze Przyjaźni w Karkonoszach, która miała na celu zwrócenie uwagi na stan klęski ekologicznej obejmującej Sudety oraz zaapelowanie do władz Czechosłowacji i Polski o podjęcie radykalniejszych działań na rzecz ratowania gór i lasów tego regionu. WOP i SB zatrzymały i zawróciły z drogi /"Przyjaźni"/ uczestników marszu. Następnie wszystkich przewieziono do komendy wojewódzkiej w Jeleniej Górze i poddano rewizji osobistej.

Sporo informacji na temat kontaktów Karty 77 z polską opozycją ukazało się w zeszłym roku w numerach 7, 8, 9/87, pisma wschodnioniemieckiego, wydawanego poza cenzurą - "Grenzfall".

Uczestnicy spotkania na polsko-czechosłowackiej granicy w sierpniu 1987r. wysłali list do Andrieja Sacharowa, który przyjął go, jak się dowiadujemy, z zainteresowaniem i wzruszeniem. Sacharow powiedział, iż spotkania tego rodzaju mają wielkie znaczenie i że kontakty i solidarność niezależnych ugrupowań bloku radzieckiego stanowią wielką nadzieję na przyszłość.

9.01. 1988 r. włoski dziennik "L'Unita" opublikował wywiad z Aleksandrem Dubczekiem. Według byłego pierwszego sekretarza Komunistycznej Partii Czechosłowacji reformy Gorbaczowa przypominają Praską Wiosnę. Ocenę tę skrytykował dwa dni później na tych samych łamach rosyjski historyk emigracyjny Roy Miedwiediew.

W artykule dziennika "Le Monde" dotyczącym demonstracji w Pradze 10 XII 87 pojawiła się też informacja o demonstracji na rzecz uwolnienia więźniów politycznych, która miała miejsce we Wrocławiu, położonym, jak to określili "Le Monde", "w północno - zachodnich Czechach". W związku z tym informujemy, że Wrocław przestał być częścią Korony Czeskiej w poł. XVI w..

18 października 1987 r. na stadionie w Strahovie odbyły się dwa mecze futbolowe. W pierwszym drużyna niezależnego wydawnictwa "Brakova Literatura"/BRR/ zremisowała 1:1 z reprezentacją czasopisma "Revolver Revue"/RR/. W rzutach karnych zwyciężyli rewolwerowcy /RR/. Drugi mecz pomiędzy RR i drużyną pisma "Vokno" znów zakończył się remisem 2:2. Tym razem "Revolver" przegrał w rzutach karnych. Pojedynek obserwowało 52. widzów.

PODZIĘKOWANIA SOLIDARNOŚCI POLSKO-CZESCHOSŁOWACKIEJ

Serdecznie dziękujemy kolejnym czechosłowackim pismom i wydawnictwom emigracyjnym, które odpowiedziały na nasz apel: Redakcji czasopisma i wydawnictwa "Rozmluvy" z Londynu, Wydawnictwu 68 Publishers z Toronto, Wydawnictwu "Opus Bonum" w Monachium, ponownie redakcjom czasopism "Svedectvi" i "Listy".

Jan Kowalski dankt für die Spende der Grünen. 28 Dezember 87

Kontakt z "Biuletynem" za pośrednictwem:
Jarosław Broda, Wrocław, ul. Buśka 8/13
Mirosław Jasiński, Wrocław, ul. Kozanowska 73/11

Z przyjemnością informujemy, że do redakcji "Biuletynu" weszła Anna Sabatova, Praha 2, Anglicka 8, tel. +422 22-19-573

Redaguje zespół
Numer zamknięto 13.01.1988

Wydaje Ruch Społeczny Solidarność
we Wrocławiu